

Ärgång 50 - Nr 1 februari 2021

Spelfot

Smålandsringen - Medlemsblad för Smålands
spelmansförbund och Folkdansringen Småland-Öland

EN TIDNINGS LIV 4-5

KANTORNS KAPELL 8

KALLELSER TILL ÅRSMÖTE 11

FOLKDANSRINGEN SMÅLAND-ÖLAND

Folkdansringen Småland-Öland 2021

Adress: c/o Emma Karlsson, Vittaryd Kronogård 2, 578 91 Aneby, 070-445 24 40, emka6610@gmail.com

E-post: smaland@folkdansringen.se

Hemsida: www.folkdansringen.se/smaland

Styrelse och ledamöter

Ordförande: Michael Lindberg, Lidbergsgatan 3, 352 31 Växjö, 073-844 83 76, 070-790 59 30, ml.lindberg@icloud.com

Vice ordförande: Emma Karlsson, Vittaryd Kronogård 2, 578 91 Aneby, 070-445 24 40, emka6610@gmail.com

Kassör: Mats Gerebrink, Gerekulla, 574 76 Korsberga, 0383-840-84. 070 572 32 73 gerekulla@gmail.com

Sekreterare: Irma Erlandsson, Vändstigen 6, 382 37 Nybro, 076-832 40 12, ir-ma637n@gmail.com

Ledamöter: Sven-Erik Arvidsson, Nygatan 9, 566 32 Habo, 070-525 96 49, se.arvidsson@gmail.com

Marie-Charlotte Olofsson, Tunvägen 3, 352 49 Växjö, 070-606 54 70, mch.olofsson@gmail.com

Monica Björk, Markustorp 140, 382 93 Nybro, 070-363 04 10, monicabjork54@gmail.com

Administrativt utskott: Michael Lindberg, Mats Gerebrink, Irma Erlandsson

Dans och musik, barn och ungdom: Emma Karlsson, Michael Lindberg,

Dräkt: Marie-Charlotte Olofsson

Slöjd: Sven-Erik Arvidsson

Hemsida: Emma Karlsson, Olle Andersson

Spelfot: Emma Karlsson, Irma Erlandsson,

Medlemsregister: Irma Erlandsson

Fadderverksamhet: Emma Karlsson, Marie-Charlotte Olofsson, Michael Lindberg, Monika Björk, Sven-Erik Arvidsson.

Korörokommittén: Olle Andersson, Michael Lindberg, Gustav Nilsson

Ansvarig utgivare Spelfot: Emma Karlsson

Revisorer: Lisbeth Davidsson, Uddabo 246, 382 92 Nybro, 0480-520 61, lisbeth.davidsson@hotmail.se

Åke Johansson, Kyanders gata 6, 594 31 Gamleby, 0493 530 07, ake-johansson@telia.com

Revisorssuppleanter: Jan Målberg, Varvsgatan 6, 392 30 Kalmar, 0480-214 04, jan.malberg@swipnet.se

Karl-Olof Carlsson, Furulundsvägen 8, 380 42 Målarås, 0481-311 30, eivorgothoskarsson@gmail.com

Dräkråd

F-län:

Irène Lindström, Karbingatan 16, 554 53 Jönköping, 036-16 48 77, 070-494 85 38 irene.lindstrom@hotmail.com

Irma Edstrand, Kullagatan 20, 541 46 Huskvarna, 036-502 01, 070-360 60 30 irma.edstrand@hotmail.com

G-län:

Elisabet Johansson, Hantverkaregatan 3, 341 36 Ljungby, 0372-624 61, 070 403 86 18, sejoson@hotmail.com

H-län:

Mary Bjerstedt, Resebovägen 26, Rismåla, 382 93 Nybro, 0481-151 49, mary.bjerstedt@telia.com

Irène Nilsson, Höststigen 2, 380 52 Timmernabben, 0499-241 45, lailaalice@hotmail.com

Valberedning:

Östra Njudungs folkdanslag:

Ulla Nordholm, Gerekulla, 574 76 Korsberga, 070-628 49 64, u.nordholm@live.se
Thor-Erik Rydén, Stenberga 61, Skogshill, 574 97 Vetlanda, 070-554 12 05, thorerik@hotmail.se

Folkdanslaget Värendsgillet:

Ulla Karlsson, Fäbodvägen 6, 352 52 Växjö, 0470-818 35, karlsson_ulla@outlook.com
Gunnar Strååt, Grimvägen 20, 352 55 Växjö, 070-554 72 91, gunnar.straat@gmail.com

Döderhultsviksgillet:

Linnea Barthelman, Blomstervägen 12, 572 41 Oskarshamn, 0491-107 02, 073-230 12 36 hellenlinnea1@telia.com

Jan Nilsson, Knutsbovägen 2A, 572 40 Oskarshamn, 0491-139 72, 070-526 77 66 jbn08@telia.com

MEDLEMSAVGIFTER 2021

Folkdansringen Småland-Öland:

Medlem över 25 år 100 kr

Medlem upp till 25 år 35 kr

Därtill kommer avgift till lokal förening och Svenska Folkdansringen

GOD FORTSÄTTNING PÅ ETT FÖRHOPPNINGSVIS BÄTTRE NYTT ÅR

Det är väl så vi måste försöka se på den situation vi alla nu befinner oss i. En världsomspännande pandemi som denna har ju respekt med sig, så det är självklart att vi måste respektera de försiktighetsregler som beslutats. För föreningslivet i allmänhet, och folkdanslagen i synnerhet, ser det tyvärr ut som att den första halvan av nya året blir det gamla likt. Digital teknik i all ära, men det är inte så lätt att dansa folkdans utan mänsklig kontakt. De tips på alternativa föreningsaktiviteter som presenterats i tidigare nummer av Spelfot är väl värda att pröva. Framåt våren kan man ju träffas utomhus på behörigt avstånd.

Distriktets styrelse har haft sammanträden både digitalt och via telefon, och det fungerar relativt bra i mindre grupper. Beslut har tagits om att genomföra även Folkdansringen Småland-Ölands kommande distriktårsmöte digitalt, men då krävs experthjälp. I dessa fall är det ju ett bestämt antal ledamöter eller ombud som skall kommunicera. När det gäller föreningarnas årsmöten är det lite knepigare. Utan att förringa våra medlemmars datakunskaper är det troligen svårt att uppnå den närvaro, och därmed den föreningsdemokrati vi är vana vid. Årsmöten under bar himmel kan ju vara ett alternativ, men knappast under vinter-halvåret. Distriktets styrelse anser i nuläget att möjligheterna att samlas till ett ordinarie årsmöte inom överskådlig tid är väldigt små, och siktar därmed på ett digitalt årsmöte.

Jag som skriver dessa rader heter Mats Gerebrink, och fick vid senaste årsmötet med Folkdansringen Småland-Öland förtroendet att efterträda Olle Andersson som kassör och ledamot i distriktsstyrelsen. Formellt vid det senarelagda årsmötet, men i praktiken, av praktiska skäl skedde bytet efter årsskiftet. Ett stort tack till Olle för den ”övertid” som blev följden av coronapandemin.

Mats Gerebrink
ledamot och kassör,
Folkdansringen Småland – Öland

OMSLAGSBILD:

Snö, sol och -18 grader. Den skarpsynte ser säkert att fiolen saknar en sträng. Strängen ville inte vara med i vinterkylan utan protesterade och gav upp efter bara någon minut i kylan. I vanliga fall brukar inte fotografen misshandla sina instrument så, men vad göra man inte för en bild till Spelfot!

Foto: Jeanett Rousu

VILL DU VARA MED OCH BIDRA TILL SPELFOT?

- Skriva artiklar
- Fotografera
- Planera innehåll
- Korrekturläsa
- Recensera konserter, skivor eller böcker

Välkommen att höra av dig till:
spelfot.material@gmail.com

HEJ OCH GOD FORTSÄTTNING PÅ DET NYA ÅRET!

Jag ska börja med att presentera mig. Jag heter Johanna Stenström och är ganska så ny i styrelsen, blev invald som suppleant 2020. När jag inte spelar så är jag gymnasielärare. Hemma i Nybro spelar jag i lite olika sammanhang, det blir många timmars spel när det inte är Corona. Det är spel till folkdanslaget, i spelmanslaget och i kammarorkester. Jag har spelat fiol sedan jag var sex år gammal, mest klassiskt men har på senare år upptäckt denna fantastiska låtskatt som finns i vårt land. Det finns så många bra låtar!

Att få skriva årets första ledare känns som ett stort uppdrag. Nu ligger året som ett oskrivet blad framför oss. Och vi får väl alla hoppas att 2021 blir lite bättre än 2020. För mig har inte 2020 varit någon katastrof, men visst har det varit lite förändringar. Mycket hemarbete och inte så många sociala kontakter. Men det har kompenseras med många andra roliga saker och möten istället. En sak som kanske aldrig hade hänt om det inte var för Corona är att tre stycken spelsugna vänner startade en studiecirkel. Kanske känns underligt mitt under värsta Coronaperioden, men det var vårt sätt att "överleva". Vi har hittat många nya och bra låtar att spela. Det finns många sätt att utöva sitt stora intresse för musik på. Året bjöd också på flera stycken fina musikupplevelser, med digitala konserter och mindre sammankomster. Så ibland så kanske det är bra med lite förändringar för att det ska bli utveckling. Men levande musik är ändå bäst!

Så här i skrivande stund lite vinter i Nybro. Men bara lite lagom så där. Lagom med snö och lagom med kyla. I vårt lokala spelmanslag ser vi lite försiktigt på terminen och hoppas på att vi ska kunna träffas och spela som förut. Några ihärdiga själar försöker att hålla igång föreningen med en uppdaterad hemsida och digitala noter. Kanske det också kan bli några digitala inspelningar? Vi får se om tekniken är med oss!

Nu längtar vi nog alla efter spelträffar, stämmor och midsommarspelningar. Tog fram min dräkt ur garderoben i helgen. Den skulle jag haft på midsommar förra året. Den är nysydd och knappt aldrig använd. Men i år kanske? Jag håller tummarna!

Johanna Stenström
suppleant,
Smålands spelmansförbund

Under Coronapandemin har tryckeriet korttidspermitterat personal och därmed kan Spelfots utgivningsdatum variera lite utifrån tryckeriets kapacitet.

Spelfot är också tunnare än vanligt då mindre aktiviteter genomförs och färre artiklar skickas till redaktionen. Vill du vara med och bidra med en artikel är det välkommet! Skicka ditt bidrag till spelfot.material@gmail.com

SMÅLANDS SPELMANSFÖRBUND, SSF

Ansluten till Sveriges Spelmäns Riksförbund, SSR
www.smalandsspelmansforbund.se

- Ordförande:** Heléne Ingvarsdotter, Korsvägen 17, 394 77 Kalmar, 0733-83 68 49, helene.ingvarsdotter@kalmar.se
Vice ordförande: Marianne Busk, marianne.busk@gmail.com
Kassör och registeransvarig: Gusten Brodin, Allévägen 32, 139 70 Stavsås, 073-817 52 78, gustenbrodin@hotmail.com
Sekreterare: Håkan Alm, Grävlingvägen 8, 152 54 Södertälje, 070-877 58 44, hakan@alm-sjolinolund.se
Vice sekreterare: Britt-Mari Arvidsson, Nygatan 9, 566 32 Habo, bm@gmail.com
Styrelsesuppleant: Magnus Lundberg, Frejagatan 8 C, 392 46 Kalmar, magnus.lundberg1@gmail.com
Isa Sjölin-Alm, Östra kyrkvägen 3, 386 96 Färjestaden, 072-543 23 15, isasjolinalm50@gmail.com
Johanna Stenström, Östgötagatan 11, 382 34 Nybro, 070-572 00 67, johanna.stenstrom@nybro.se
Revisor: Jan Sannas, Kullsvägen 5, 340 32 Grimslov, 0470-75 02 39, 070-853 83 61, jan.sannas@gmail.com
Nils Wiberg, Mala 3208, 280 20 Bjärnum, 0451-191 14
Revisorsuppleant: Yvonne Lundell, N Storgatan 25, 575 32 Eksjö, 0381-304 06, 070-680 94 40
Valberedning: Sune Johansson, Saturnusvägen 3A, 393 51 Kalmar, 0480-172 47, 070-597 67 84, sunejkalmar@gmail.com
Irène Lindström, Karbingatan 16 A, 554 53 Jönköping, 070-494 85 38, irene.lindstrom@hotmail.se
Försäkringsansvarig: Britt-Marie Arvidsson, se ovan
Arkivansvarig: Håkan Alm, se ovan
Notlager: Heléne Ingvarsdotter, se ovan
Hemsidesansvarig: Jan-Erik Ekman, Liarumsvägen 799, 298 94 Linderöd, jan-erik.ekman@telia.com
Låtkommitté:
Magnus Gustafsson, Häringegård 1, 360 47 Värends Nöbbele, 0470-353 56, 070-636 61 34, magnus.gustafsson@kronoberg.se
Lars Svensson, Torslunda 112, 386 96 Färjestaden, 076-007 48 48, lassestraatelje@telia.com
Magnus Lundberg, Frejagatan 8 C, 392 46 Kalmar, magnus.lundberg1@gmail.com
Sociala medier - Facebook
Sköts av Britt-Mari Arvidsson. Maila material till: bm@gmail.com

GLÖM INTE ATT GILLA SSF PÅ FACEBOOK!

SSF:S STIFTELSE FÖR UNGA SPELMÄN

Den årliga avkastningen delas ut som kurs- och lägerbidrag till unga spelmän. Ansökningsblanketter kan hämtas på SSFs hemsida eller rekvideras från Heléne Ingvarsdotter, Korsvägen 17, 394 77 Kalmar, mobil 0733-836849
Vill du lämna ett bidrag till Stiftelsen är vårt bankkontonummer 8169-5, 664 257 094-6 (Swedbank).
När man sätter in pengar på bankkontot kommer inte inbetalarens namn med på kontoutdraget. Om du inte vill sätta in pengar anonymt vill vi att du skickar ett meddelande om insättning med ditt namn till stiftelsens kassör, Eva Blomquist-Bjarnborg, e-post: eva.blomquist.bjarnborg@telia.com. Ordförande i styrelsen är Sabina Henriksson, Hökerum, sekreterare Heléne Ingvarsdotter, Kalmar och kassör Eva Blomquist-Bjarnborg, Alvesta.

FÖRSÄKRA DINA INSTRUMENT

Försäkringen gäller
- när medlemsavgift och försäkringspremie är betalda till Smålands Spelmansförbund
- i hela världen
- vid skada eller förlust
- akustiska och elektroniska instrument, dock inte pianon, flyglar eller orglar.
Premiens storlek beror på det samlade värdet av försäkrade instrument och tillbehör.
Läs mer på SSRs hemsida www.spelmansforbund.org

MEDLEMSAVGIFTER 2021		Smålands Spelmansförbund:	
		Ungdomar under 20 år	50 kr
		Äldre över 65 år	140 kr
		Övrig vuxen	200 kr
		Familjemedlem	50 kr

En tidnings liv

- del 1

Den pågående pandemin förändrar definitivt vårt liv och världen omkring oss. Uppmaningen att "hålla avstånd" påverkar oss alla på något sätt. Kontakten med familj, vänner, kolleger och föreningsliv är viktigare än någonsin. Till hjälp har vi lyckligtvis ny teknik i skrift-, ljud- och bildöverföring. Vår gemensamma tidning Spelfot, med ett långt förflutet, är en sådan kontaktlänk att värna om.

En viktig del av en organisation är att ha kontroll över informationsflödet i och omkring den egna verksamheten. För Svenska Ungdomsringen, Smålands distrikt, var detta ett aktuellt ämne redan i ett tidigt skede. Från år 1962 utgavs distriktets första medlemsblad, som fick namnet "Kadriljen", med några få nummer och utan någon regelbundenhet. Efter 10 år gjordes ett nytt försök då årsmötet beslutade om utgivning av tre nummer under år 1972, och med ambitionerna att sedan utkomma med fyra nummer per år. Upplagan var vid denna tidpunkt 800 exemplar och det var endast vuxna medlemmar som fick tidningen då. Denna nya tidning hette först "Distriktsblad för Smålands distrikt". 1973 ändrades namnet till "Smålandsringen", ett namn som består som officiellt namn på vår tidning än i dag år 2020. 1973 beslöts också att även barn och ungdomar skulle ha tidningen, ett beslut som gjorde att upplagan steg till ungefär det dubbla.

Redaktörer och ansvariga för tidningen var från starten 1972 Elisabet och Sven-Eve Johansson.

Smålandsringen

Smålandsringens uppgift var att ge medlemmarna information om vad distriktet arbetar med. Enligt stadgarna tillhörde vi en organisation, "Svenska Ungdomsringen för Bygdekultur", med verksamhet inom områdena dans, musik, sång, dräkt och slöjd. Tillägget "för Bygdekultur" öppnade för verksamheter i form av kurser och artiklar i ett betydligt bredare register än de uppräknade fem kärnämnen. År 2005 återtog riksorganisationen sitt ursprungliga namn Svenska Folkdansringen och vårt distrikt heter därefter Folkdansringen Småland-Öland.

Sektionsrådet

För att underlätta samarbetet mellan styrelsen och sektionerna inrättades ett samarbetsorgan benämnt "Sektionsrådet". Detta rådsmöte bestod av representanter för samtliga sektioner, styrelse och Smålandsringen. "Sektionsrådet" höll sitt första möte i augusti 1980. Syftet var redan från början att samordna kursplaneringen så att synergieffekter kunde vinnas i form av rationellt utnyttjande av kursledare, kurslokaler, underlätta för deltagarna, så att kurshelgerna blev mera samlade och öka möjligheterna för deltagarna att samåka till distriktskurserna. Det synliga resultatet av styrelsens och sektionernas gemensamma arbete blev till stor del det utbud av kurser och konferenser, som erbjöds föreningarnas medlemmar. Från början av 1970-talet ökade denna verksamhet i snabb takt. Inbjudningar till kurser och liknande skedde från början via separata utskick till föreningarna.

Kurskatalogen

Från och med hösten 1981 började Smålands distrikt att samla alla kursinbjudningar i en "Kurskatalog", som utgavs två till tre gånger per år som bilaga till "Smålandsringen". Förebild var de etablerade studieförbundens kurskataloger. De första utgåvorna var sorterade ämnesvis, men efter en tids erfarenheter av katalogen övergick man till att sortera kurserna i kronologisk ordning. Motiveringen här till var främst att underlätta för kursdeltagarna att kunna samåka till kurser på samma tid och plats, men i olika ämnen.

Från och med kurskatalog nr 40, som bilaga till Smålandsringen 3/1996, inleddes med Blekinge distrikt ett samarbete, som innebar en gemensam kurskatalog. Smålandsdistriktet annonserade blekingekurserna och skickade 600 exemplar av Kurskatalogen att fördelas bland Blekingedistriktets medlemmar.

Tillbakagång

Först efter mitten av 1990-talet förändrades bilden. Medlemsantalen i föreningarna minskade. Kursbidragen från länets tre landsting minskade för att efterhand försvinna helt. Kurserna blev dyrare för att kompensera minskade bidrag. Flera utlysta kurser fick ställas in på grund av för få anmälda deltagare. Sektioner och styrelse tog till sig av detta och kursutbudet förändrades och antalet utlysta kurser minskade drastiskt för att slutligen nästan helt upphöra.

Distriktets roll som kursarrangör tonades ner. I stället uppmanade distriktsledningen föreningarna att i samverkan själva planera och genomföra kurser

med den egna föreningen som bas och bjuda in närliggande föreningar eller alla föreningar i distriktet. Till stor del är det så här kursverksamheten inom distriktet har bedrivits därefter.

Utmaningar

Att vara med och göra en skrift som Smålandsringen har varit en utmaning på flera sätt.

A) Ideologiskt sett har vi i redaktionen känt kravet att spegla organisationens olika verksamheter med balans och måtta, det vill säga, varje ämnesområde enligt våra stadgar skulle hanteras lika.

B) Jaga fram material och få folk att medverka med text och bilder i rätt tid.

C) Utnyttja en adekvat redaktionell teknik i förhållande till ekonomiska förutsättningar.

Punkt A har redan behandlats och B får tala för sig själv.

När det gäller punkt C, hjälpmedel, som använts i arbetet med Smålandsringen har förändringarna varit stora.

1. Redaktionens första skrivmaskin var en elektrisk IBM typarms-skrivmaskin. Rubriker med större stil textades med tuschpenna och skrivmall.
2. Nästa maskin var en Olivetti med skrivhjul och ett litet skrivminne som tömdes då maskinen stängdes av. Man skrev in i minnet och maskinen printade ut texten i sin egen takt både framlänges och baklänges. Fortfarande textades rubrikerna med tuschpenna.
3. Maskin nr 3 var en Microbee 128, en liten dator, som användas i kombination med en Remtor 5100 som skönskrivare.
4. Hösten 1990 byttes detta ut mot en IBM PS/2-30 där även enklare redigering kunde utföras, och en laserskrivare Canon LBP-4. I och med detta kunde tuschpennan för rubrikerna skrotas.
5. 1996 var det dags för datorbyte till

en privatägd IBM standard-PC 486 som användes fram till redaktörs-skiftet 1998.

6. Efter 1998 har produktionen av text och bilder fortsatt att följa den tekniska utvecklingen på privata hemdatorer, med digitala kameror, internet och mejl.

Tryckerier

Åren 1972 till halva 1974 utfördes tryckningen av tidningen på Sunnerboskolan i Ljungby. Häftning, vikning, och packning i paket skedde hemma hos redaktörerna med hjälp från närliggande föreningar. Från och med nr 3/1974 trycktes Smålandsringen på distriktets nyanskaffade dupliceringsutrustning i Växjö. Själva tryckningen utfördes av egen personal ur distriktsstyrelsen och nya föreningar kallades in för att hjälpa till med häftning och vikning.

Vid slutet av 1977 hade upplagan stigit till över 3.000 ex. Detta tenderade att bli i mesta laget både för den tekniska utrustningen och för den "personella". På hösten 1977 övergick vi därför till att låta Kontek-Tryck i Ljungby överta tryckning, falsning, häftning och skärning. Detta skötte Kontek-Tryck fram till och med nr 1/1980.

Från och med nr 2/1980 trycktes och färdigställdes Smålandsringen av Kronobergs läns AV-Central i Växjö. Vid Smålandsringens 10-årsjubileum 1982 var upplagan uppe i 5.200 ex. Som mest var upplagan 6.000 ex per nummer under 1983. Från och med nr 2/1991 skickades Smålandsringen med inhäftad Kurskatalog som posttidning med påklitrast etikett direkt hem till alla medlemmar. Därmed var det slut med alla paket med tidningar, som tidigare skickats till föreningarna för vidare fördelning till enskilda medlemmar.

Nya redaktioner

På distriktsårsmötet 1995 utökades redaktionen för Smålandsringen med Camilla Tegebäck, Taberg. Med nr 1/1998

tackade Elisabet och Sven-Eve Johansson för sig i redaktionen efter 26 kompletta årgångar av denna tidning. Ny redaktion utsågs på årsmötet 1998. Den nya redaktionen kom att bestå av Harald Leandersson, Furuby, Jonas Kedenius, Olofström och Herta Kirchberg, Kalmar, och tidningen behöll i någon mån sitt tidigare utseende. Från nr 2/1999 var det distriktsstyrelsen som fungerade som redaktion. Tidningen trycktes i A4-format, innehöll i princip bara styrelsens protokoll och kurskatalogen försvann. Den fortsatta utgivningen var ytterst oviss.

På ett ödesmättat distriktsårsmöte år 2000 i Vimmerby diskuterades Smålandsringens vara eller icke vara. Två alternativ ställdes mot varandra – att lägga ner Smålandsringen eller anta ett erbjudande från Smålands Spelmansförbund att ge ut en gemensam tidning. Efter intensiva diskussioner och votering blev beslutet denna gång att i samarbete ge ut Smålandsringen/Smålåtar under 2000/2001. Redaktionskommitté blev Åke Johansson, Gamleby, Tomas Olofsson, Virestad och Herta Kirchberg, Kalmar. Redaktör blev Stephan Elg, Väckelsång. Han var sedan tidigare redaktör för Spelmansförbundets tidning Smålåtar.

Text och foto

Sven-Eve och Elisabet Johansson

Texten bygger på kapitlet "Med Smålandsringen som nav" i jubileumsboken "Vi gjorde det", utgiven 2012.

I nästa nummer av spelfot kan ni läsa hur Spelfot utvecklats sedan samarbetets start år 2000!

Bild s. 4:

Rubriker textades och klitrades på originalen.

Bild nedan

Från vänster: Maskinparken i distriktslokalen på Gamla Norrvägen i Växjö utökades med en sadelhäftare.

Mitten: Premiärnumret maj 1972

Till höger: Det blev många trycksakspåsar att fylla, adressera och frankera.

Spelman från Sommabygden

Karl Andersson

En av de stora spelmännen från Sommabygden i generationen efter Göran i Läpp och Spele-Jocke var Karl Andersson (1885-1976). Han föddes och bodde, när han inte var i Amerika, i skogsbygderna mellan Boxholm och Ulrika.

Första gången jag hörde Karl spela var 1951. Jag var 9 år. Min far, Ragnar, hade lärt känna Karl, och tyckte att hans låtar borde spelas in och tecknas upp. Det gav honom anledning att gå till banken och låna pengar till inköp av en Luxor Magnefon. För den som inte vet vad en Magnefon är, kan jag berätta att det är en föregångare till dagens bandspelare. Istället för att spela in på band spelar man in på en tunn ståltråd. Själva apparaten är en stor klump som väger ca 30 kg. Jag har den fortfarande kvar och den fungerar oklanderligt efter 40 år. Nu var det inte om inspelningsapparater vi skulle prata, utan om spelmanen Karl Andersson. Vid de inspelningar som gjordes kom Karl till vårt hem i Tranås. Inspelningen gjordes på gammalt manér på en tråd, som svårigen kunde redigeras efteråt. Det vill säga, Ragnar åskade tystnad i rummet, tryckte på knappen, förkunnade högtidligt "Nu spelar Karl Andersson en polska efter farfar", pekade på Karl som satte igång att spela låten för glatta livet - en gång med repris, utan omtagning. Så trycktes på stoppknappen, förbereddes för nästa låt, och samma procedur igen. Detta sätt att spela in, som säkert var typiskt för alla inspelningar första halvan av 1900-talet, kan stämma till eftertanke för oss sentida lyssnare. Vi får sätta oss in i spelmännens situation. Första gången framför en mikrofon. Stränga instruktioner från den myndige inspelningsledaren. Man kan förstå att tempo och spelsätt många gånger blev uppdrivet och hetsigt. Här gällde det att prestera mycket spel på kort tid. Jag minns hur jag som 9-åring lillgammalt konstaterade att Karl spelade "falskt" på vissa toner. Jag hade gubevars lärt mig hur en ren ton skulle låta. Vad jag inte förstod då, som jag har förstått senare, var att Karl, liksom många andra äldre spelmän, höll fast vid "gammelskalan". Han hade ingen förutfattad mening om den kromatiska skalan. Han spelade

låtarna i tradition efter far och farfar och andra gamla spelmän.

Ynglingaåren

Karl Anderssons barndomshem var torpet Pettersborg under gården Runnedal. Huset och det minimala fähuset står fortfarande kvar i skogen 6 km från Ulrika, nära vägskalet mot Boxholm och V. Harg. Karl fick tidigt lära sig spela fiol. Både fadern och farfadern var fiolspelmän. Fadern Anders Andersson föddes 1863. Farfadern Anders Jonsson föddes 1837.

Kring sekelskiftet, när Karl var yngling, var Boxholms Bruk den helt dominerande markägaren, arbetsgivaren och uppdragsgivaren i dessa trakter. De obestutna var helt beroende av Bruket för sin knappa försörjning. Bruket bestämde den lön man skulle få för sitt arbete. Bruket bestämde den hyra man skulle betala för sin bostad. För många, även för Karl, blev skogsarbete den självkla-

strument var fiolen, men han lärde sig också spela handklaver. Hans stora ungdomskärlek blev flickan Sigrid, som han höll ihop länge med. Men ödet ville inte att det skulle bli de två. Sigrid fick en annan och Karl for till Amerika.

Till Amerika

Året var 1909. Karl var 24 år. Det påstås bestämt att han inte betalade sin biljett, utan spelade sig över som underhållare på båten. Det visar att han redan som ung var en driven och välkänd spelman. Karl blev amerikanare i hela 23 år. Han återvände för gott till sin gamla hembygd 1932.

Om åren i Amerika vet vi inte så mycket. Karl jobbade som dikesgrävare. Han var också anlitad spelman. Vid inspelningarna 1951 spelade han två squaredances, som han själv komponerat för de behov han mötte där över. En liten anekdot från Amerikatiden har jag fått av en släkting: Hela sitt återstående liv hemma i Sverige hade Karl en käpp som kär följeslagare. Han hade skurit den i Amerika och skulle gärna ha tagit den med sig i graven. Förhistorien var denna. Grävarlaget hade gått under ett stort träd som skydd för ett fruktansvärt åskväder som drog över nejden. Det bar sig inte bättre än att blixten slog ner i trädet. Hela trädet slogs av och föll med ett brak till marken. Som genom ett under blev ingen i grävarlaget skadad. Då tog Karl en gren av trädet, skar en käpp och sa: -Den här käppen ska följa mig genom livet, så kan ingen allvarlig olycka drabbar mig".

Tillbaka till Sverige

1932 återvände Karl till Sverige, efter många hårda år i Amerika. Han sökte sig till sin gamla hembygd norr om sjön Sommen. Han var 47 år, fortfarande ungkarl. Han hamnade naturligtvis åter i skogsnäringen, hyrde ett ställe och började se sig omkring. Då fann han Sigrids yngre syster Karin, vilken han gifte sig med 1934. Två barn kom, Arne och Irene, och 1938 flyttade familjen till det lilla stället "Lugnet" några kilometer utanför Boxholm. Stugan kom att bli deras hem under decennier framöver.

Spelmanen

Beträffande spelet blev det så att publiken minskade för Karl, liksom för andra spelmän, som höll fast vid de gamla lå-

Liksom de äldre, höll han fast vid "gammelskalan".

ra sysslan. Det tunga skogsarbetet hindrade honom ändå inte att bli en driven och anlitad spelman. Hans huvudin-

tarna. Han var mer populär som spelman när han spelade Kväsarvalsen på tvåradigt dragspel, än när han drog en polska efter farfar på fiol. Men han förtröttades inte. Var det ingen som ville lyssna, spelade han för sig själv efter arbetet. Kanske någon av barnen komnade, Arne på cittra eller Irene på dragspel. När han hade dragit en låt, ibland så taglet rök, kunde han slå ut med armarna, stråken åt ena hållet, fiolen åt det andra. Så ett gapskratt. Det måste ha

varit en enorm inre drivkraft som drev dessa spelmän att hålla de gamla låtarna vid liv. Ingenting kunde hindra dem. Inte den dåliga ekonomin. Inte de trötta motsträviga grovarbetarhänderna. Inte avsaknaden av uppmuntrande publik. Det ligger en kraft i de gamla låtarna som man inte kommer förbi.

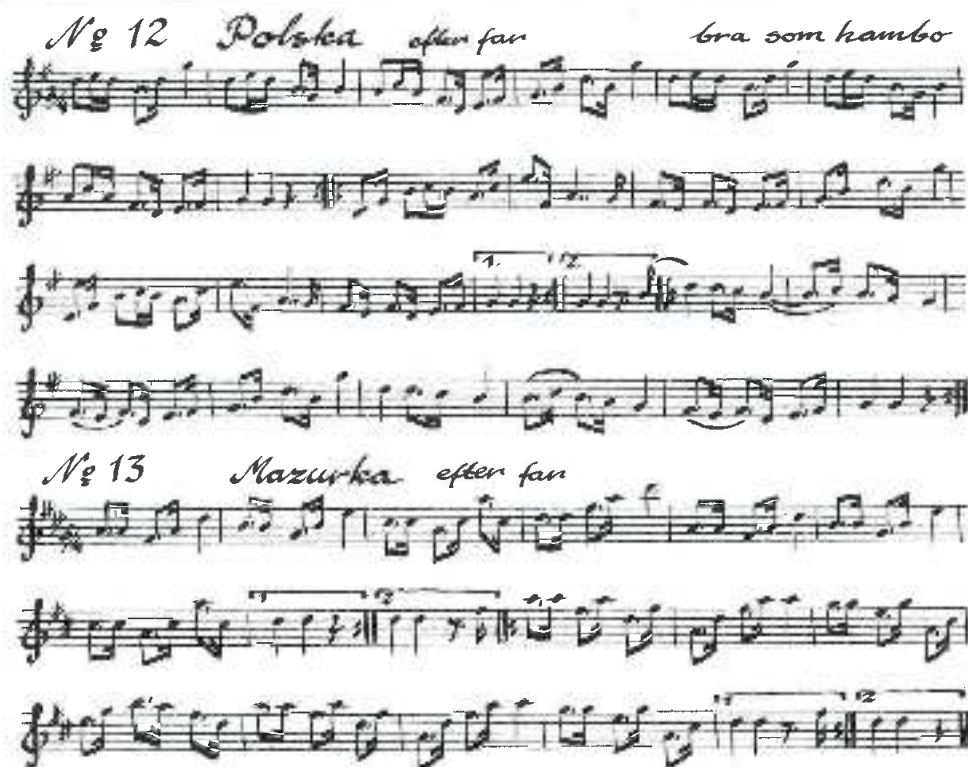
Karl Andersson blev 91 år gammal. Han dog 1976. I notboken och på kassettbandet "Låtar och visor från Somma-

bygden" finns det 8 stycken av hans dokumenterade låtar. Jag har ytterligare ett 30-tal låtar dokumenterade efter Karl, från de inspelningar och uppteckningar som min far gjorde 1951. Så är det någon som är specialintresserad kan det finnas möjlighet till kopiering.

Svante Schöblom

Artikeln har tidigare publicerats i "Östgötapolskan" under tidigt 90-tal.

2 låtar efter Karl Andersson

Fadderskap i distriktet

Jag har och har haft den otroliga förmånen att få vara fadder för tre föreningar i distriktet Småland-Öland. Kalmar-sundsansarna, Pataholm och Döderhultviksgillet. I fadderuppdraget ingår att ha kontakt med föreningarna, fånga upp frågor som finns i föreningarna samt informera föreningarna om vad som händer i distrikt och RiKS. En form av mellanhand. När styrelsen startade upp med tanken om fadderskap var vi lite oroliga att föreningarna skulle känna sig övervakade och styrda av oss i distriktet och det är ju inte alls meningen. Vi vill ha en ökad närhet till föreningarna eftersom det är föreningarna distriktet representerar. Själv har jag bara upplevt stora välkomnanden och intresse

för mig som fadder. Det är så fantastiskt roligt att vara med och delta i träffar, möten och dans! Komma närmre deltagarna i föreningarna och få en inblick i vilken otrolig kompetens det finns i alla våra led! Det har varit spännande att få resa till olika föreningslokaler och få dansa danser som inte har ingått i min förenings repertoar. Det är också roligt att få diskutera frågor som är viktiga för oss alla. Svikande medlemskap, hur hittar vi nya medlemmar? Spelfot, hur ska den se ut och vara? I distriktets arbete måste ju ändå detta vara det viktiga, att komma ut till föreningarna, delta i verksamhet, lyssna på dem och diskutera de frågor som är aktuella för föreningen! Vi har försökt att hålla kontakt någon

gång per månad. Tyvärr har detta år varit väldigt speciellt, I stort sett ingen verksamhet på grund av Corona. Mitt i allt elände har det för mig känts bra att ha kontakt med föreningarna och stötta varandra i detta elände!! Jag ser fram emot en ljusare framtid med mer dans och verksamhet. Jag vill också tacka alla i mina tre fadderföreningar som jag inte lärt känna om det inte varit för fadderskapet. Ni gör ett fantastiskt arbete och jag är stolt fadder. Tack för ert mycket varma mottagande. Tack Paul, Ing-Marie och Hasse som representerar för föreningarna!

Emma, fadder i distriktet.

Kantorns kapell

Efter att ha plöjt sig igenom några tusen låtar ur sydöstsvenska spelmansböcker, tillkomna under fyra sekler, släpper nu Kantorns Kapell via Smålands Musikarkiv en platta med det allra finaste som de fann.

Allt började i Kalmar 2017. Magnus Lundberg hade på märkliga omvägar kommit över en reseorgel. En sån där behändig sak som hade sin storhetstid under väckelserörelsen – så liten att den kunde smällas ihop till en låda, och fraktras för hand från den ena hemmagudstjänsten till den andra. Men stor nog för att behaga örat. Glad åt fyndet slog det dock Magnus: "Vad ska jag göra med den, då? Spela?" Nej, han hade för fullt upp med fiolen.

Så han slog numret till en spelkamrat: "Känner du nån kantor i krokarna?" Varpå hon – nämligen Heléne Ingvarsdotter – i sin tur ringde en annan: "Jag har en kompis med en reseorgel. Och han skulle gärna vilja att du... ja, spelade på den." Det var till Björn Erlandsson hon ringt: öländsk kantor. Visserligen med sina rötter i kyrkomusik, jazz och blues snarare än folkmusik, men detta lät ju spännande!

Och svårare än så behöver det inte vara; snart var trion Kantorns Kapell grundad. Hur sa? Trio? Det står ju kvartett i ingressen. Heléne reder ut begreppen:

"Vi byggdes upp kring nyfikenheten på att höra våra två fioler och det här reseorgelljudet ihop. Men det visade sig för-

stås att orgeln är ganska tonsvag och inte har nåt större djup i basregistret. Den är så liten till kroppen. Så det var fint att vi snart även fick med oss Ove [Lindqvist] på cello. Han kunde ge lite mer botten och tyngd i musiken."

Tjugofem pärlor ur spelmans- bokstradi- tionen

Så var de fyra. Spelade lite här och var. I kyrkor, till exempel. Där kunde reseorgeln vid behov växlas till desto mer reslig orgel, och piano. Det gav en intressant klangvariation. Efter en av spelningarna sa plötsligt Magnus: "Jag har tänkt att vi ska spela in en skiva." Men hur skulle de hinna med det? undrade övriga. Kalendrarna var ju fullbokade av spelningar och annat... Men så kom pandemin. Plötsligt hade ingen särskilt mycket att göra så han ställde samma fråga igen, och – tja, ni kan nog ana kamraternas svar.

Den tradition av notböcker – handskrivna, personliga – som sträcker sig så långt tillbaka i tiden, att den blivit vår äldsta källa till vad som idag kallas folk-

musik. Kunde inte den vara ett bra tema för skivan? Jo! tyckte de alla. Så också Musik i Syd och Smålands musikarkiv. Arkivchefen Mathias Boström gick in som medproducent och allmänt bollplank. Ambitionen blev att, från ett stort urvalsmaterial, välja ut låtar som inte bara var fascinerande i sin egen rätt utan även kunde passa den här högst ovanliga instrumentkonstellationen. Dessutom med ambitionen att hitta låtar som inte redan tagits upp av andra spelmän i alltför hög utsträckning. En rejäl utmaning!

Vi är nu framme vid våren 2020. Medlemmarna höll sig förstås hemma så mycket det gick. Inte endast på grund av smittorisk utan även arbetsflit. De närstuderade notmaterial, bland annat från musikarkivet. Skickade låtar fram och tillbaka. Magnus berättar: "Vi gick igenom sådär 30 spelmansböcker, med kanske 100-150 låtar i varje. Det låter mycket, men vi delade förstås upp jobbet litet grand." Heléne fortsätter: "Vissa av spelmansböckerna är fruktansvärt svårslästa. Och då är det förstås tidskrävande att tugga sig igenom låt efter låt. Men å andra sidan är vissa böcker hur prydliga som helst! Så att man kan spela direkt från notbladet. Dahlgren, till exempel."

Dahlgrens bok, ja. Från 1785. Märkt "Pollonesse da violino", vilket antyder att det även kan ha funnits en motsvarande "secundo"-bok. Kanske även en "basso"-bok. Nå, endast den förstnämnda finns vad vi vet, vilket betyder att Kantorns Kapell helt enkelt fick arrangera stämmor efter eget huvud. Vilket förresten

gäller merparten av låtarna på skivan, påpekar Magnus, förutom Eklín och delvis Clarín. Heléne var den som skulle spela de nedtecknade melodierna, medan "Ove gjorde egna stämmor på cello, Magnus jobbade med andrastämmor och Björn tog hand om ackordläggningarna. Vi gör förstås inte anspråk på att ha spelat som det var tänkt att låta, för det har vi ingen aning om. Nej, vi har spelat på just det sätt vi tycker bäst om att spela på", betonar Heléne.

Så blev det sommar och de var redo att spela in. Materialet sträckte sig från 1700-talsprästen Svenonis till nutida spelmannen tillika spelkamraten Björn-lert (som även han, så sent som 2019, anslöt sig till traditionen genom att publicera en handskriven notbok). Inspelningarna gjordes i Algutsums kyrka av den pensionerade SR-ljudteknikern Christer Croneld. "Värd ljudets nobelpris!" utropar Magnus. I kyrkan

fanns många fina tangentinstrument att experimentera med, bland annat en cembalo, som visade sig bli en naturlig ingrediens i ljudbilden. Och Bengt Löfberg kom förbi en dag för att medverka på några låtar – ja, han som redan i slutet av 1960-talet satt hukad i arkiv och skrev avlåtarspelmansböcker efter exempelvis Dufva och Donat. Mer om detta, och mycket annat, kan ni läsa i det omfångsrika häfte som beledsagar skivan.

Så här efteråt verkar både Heléne och Magnus lite förvånade över att skivan faktiskt blev av. Att Kantorns Kapell – som förenas kring en anspråkslös liten orgel från 1800-talet – skulle nischas sig så hårt, om än kanske endast tillfälligt, var knappast tanken från början. "Men nu råkade det bli så här", säger Heléne.

Ja, det gäller att alltid säga ja. Under-tecknad gör sig beredd på att över-raskas även när skiva två – måtte det bli

så! – släpps. Men redan nu finns alltså skiva nummer ett att avnjuta, så leta gärna upp den på Spotify eller lägg en beställning från Smålands musikarkiv via sma@musikisyd.se.

Linus Lindgren

KANTORNS KAPELL SPELAR PÅ VALSHUSET
DEN 28 MARS 2021

Årets (för mig) första folkmusikkonsert har avnjutits. Självklart finns det inget som går upp mot att live träffa, se, höra, krama och dansa med verkliga människor men

helgens alternativ var helt ok.

Först bjuder naturen på en skidtur i fantastiskt väder med -10 grader, strålende sol och gnistrande snö.

(Detta efter 2 månader med grå dimma och slask så man blir ju rätt exalterad). När man därefter kommer hem och utmattad landar i soffan så kan man följa en konsert direkt i soffan. Utan att ens behöva kamma sig! Så himla be-

kvämt! Som om inte en konsert vore nog bjuder Valshuset både på "allspel" och därefter "spel till hemmadans". Nu var jag redan utmattad innan dansen så istället plockade jag fram fiolen och dammade av några smålandshits efter allspelsinspirationen. Tack för det! Och tack Valshuset för era ansträngningar! Hoppas ni fortsätter med live-sändningar så att vi som inte har möjlighet att "ta oss" ändå har möjlighet att följa er verksamhet även fortsättningsvis!

Jeanett Rousu

Stor bild: Allspelsstuga med Korröfestivalens hustomtar.

Liten bild: Konsert med Kakalorium (Alva Bosdottir och Malte Zeberg)

En tillbakablick över åren med Ölands Allmogedansare ger vid handen, att föreningen har en alldeles särdeles sång-musik och dansman. Wäinö Björklund, väl värd att uppmärksammas.

På tidigt 1980-tal gick jag en gammaldanskurs som Wäinö ledde i vuxenskolans regi. På ett tålmodigt sätt lärde han ut de rätta stegen i polka, schottis, vals och hambo. Wäinö visade tydligt hur männen skulle bjuda damen sin hand och hur hon skulle lägga sin hand i hans, alla viktiga steg och förhållnings-sätt. Eftersom jag hade vissa förkunskaper i folkdans erbjöd Wäinö mig ganska snabbt att komma med i Ölands Allmogedansares träningar. Där var Wäinö nämligen ledare för vuxengruppen under åren under åren 1981 - 2012. Sedan år 2000 har Mia Ågren och hennes man Ulf Larsson och Östen Serlander också varit ledare och när Wäinö år 2013 trädde tillbaka övertogs ledarskapet, med den äran, helt av dem.

Wäinö var också barngruppsledare under åren 1988 - 1992 då föreningen hade ett 60-tal barn-och ungdomar som dansade. Som dansledare eller kavaljer har Wäinö varit med Ölands Allmogedansare för att uppvisningsdansa på Himmelsberga, Skansen i Stockholm och på mängder av nationaldags-och sommaruppvisningar. Midsommardagens uppvisningar är en höjdpunkt och blivit en 20-årig tradition. På Wäinös initiativ, har dagens uppvisningar börjat med att delta i utegudstjänsten vid Sankt Elavikapell i Borgholm. Från inneboende på kommunala äldreboenden till kungligheter på kronprinsessans födelsedag på Solliden 2019 har alla gemensamt att

dansen har skänkt glädje, även för oss Ölands Allmogedansare.

Inte bara dans utan lika mycket musik finns i Wäinös liv. Redan på 50-talet var Wäinö delaktig i en ungdomskör i Löt och genom åren har han fortsatt sjunga i Borgholms kyrkokör sedan 60-talet. Därigenom fick han vara med när Borgholms kyrka storslaget firade 100-årsjubileum 1979. Under första halvan av 60-talet spelade Wäinö i "Jan-Eriks trio" tills han fick sin egen orkester "Wäinös orkester" 1965, vilka var aktiva ända till 2002. 2004 var Wäinö med och bildade Borgholms dragspelsklubb.

Under 40 år har Wäinö varit lekledare när julen dansas ut på Borgholms torg, på otaliga julavslutningar på skolor och ej att förglömma vid minst 4 midsommarfiranden runt om i bygden – varje år. Inte minst på Solliden har Wäinö varit dansledare på midsommarafton under 4 år och hans uppvisningsdräkt har sedan dess pryts med den erhållna Kungliga medaljen.

På senare år har Wäinö tillsammans med sin bror Ebbe Björklund varit uppskattade underhållare på olika äldreboenden samt vid SPF och PROs olika sammankomster.

Nu sträcker jag ut min hand och tackar Wäinö och dansledarna Mia, Ulf och Östen för all trevlig dans med glada skratt vi fått genom åren och vi ser fram emot många kommande dansår tillsammans.

**Ölands Allmogedansare genom
Gun-Britt Sjöblom**

*Källa: Gunn Björklund, föreningens
sekreterare sedan 1977*

När Ölands Allmogedansare 2017 firade 40-årsjubileum på Strand Hotell i Borgholm erhöll Gunn och Wäinö sina förtjänstmärken, silver och guld, av Ulf Hageström Svensson från riksorganisationen Svenska Folkdansringen.

Kulturpris till Jeanett

I november 2020 tilldelades Spelfots redaktör, Jeanett Walerholt Rousu, Markaryds kommuns kulturpris. Vi läsare av Spelfot gratulerar och lyckönskar Jeanett och återger en del av Leif Lundströms intervju i tidningen Smälänningen.

Som Smälänningen tidigare meddelat, får riksspelmannen Jeanett Walerholt Rousu Markaryds kommuns kulturpris 2020.

– Jag känner mig hedrad. Jag har aldrig lämnat Markaryd i hjärtat. Mycket av det jag gör har Markarydsanknytning, säger Jeanett Walerholt Rousu.

Kulturpriset brukar delas ut under det traditionella julbordet efter utbildnings- och kulturnämndens decemblemöte. Jeanett, som numera bor i Vikarbyn i Rättsviks kommun i Dalarna, kan dock inte komma till Markaryd och hämta sitt pris. I år kommer det att bli en coronanpassad och digital prisutdelning. ... Jeanett blev så glad över kulturpriset att hon gjorde en särskild tacklåt. Det blev "Prispolskan".

– Jag gjorde en tacklåt, "Prispolskan",

som jag lade ut på Facebook och Youtube. Den ska jag spela på utdelningsmötet. Och "utdelningsmötet" är alltså utbildnings- och kulturnämndens möte.

Jeanett Walerholt Rousu spelar, förutom fiol, även nyckelharpa och saxofon. Hon tog en musikpedagogexamen på Musikhögskolan i Malmö. Hon har nu jobbat i mer än 20 år som musikpedagog på grundskolor, gymnasieskolor och folkhögskolor, samt haft olika kurser och musikevents. Varje sommar leder hon ungdomskursen på Korröfestivalen. Inte att förglömma är den årligt återkommande spelmansstämman i Markaryd, som hon är mycket aktiv i. Jeanett skriver också mycket – Jag har skrivit "Krokiga låtar och rakryggade spelmän", säger hon. Boken handlar om melodierna, musikhistorien och spelmännen i Markarydstrakten men jag har också skrivit om konstnären Anders Zorns folkmusikintresse i notboken "Zorns folkmusik".

Text Leif Lundström 0433-52 75 03
leif.lundstrom@smalanningen.se

Motiveringen

Jeanett Walerholt Rousu har genom att förvalta och ständigt utveckla sin musikaliska begåvning, blivit en framstående och riks-känd folkmusiker och riksspelman. Genom sitt mångåriga engagemang och arbete med att för eftervärlden dokumentera och sammanställa spelmän och personligheter, deras låtar, samt anekdoter från Markarydstrakten, i litterär och musikalisk form, har hon gjort en värdefull kulturgärning. Genom att själv framföra detta kulturarv vid olika spelmansstämmor och folkmusikevenemang, bidrar hon på ett nationellt plan till att levandegöra och sprida kunskap om en viktig period i Markarydstraktens musikhistoria. Inte minst i samband med de årliga återkommande spelmansstämmorna i Markaryd.

Välkomna till Årsmöte * Spelstuga Konsert * Dans Söndagen 28 mars 2021

"Nygatan 6" Växjö

12.00 - 13.00

Digitalt årsmöte Smålands spelmansförbund via digital mötesplattform.
(Föranmälan via mejl senast den 24 mars till smalandspelmansforbund@gmail.com)

13.30

Digital spelstuga
Marika Björnberg lär ut någon småländsk låt på fiol livesant via facebook.

15.00

Årsmöte Valshuset
(Fysiskt eller digitalt beroende på pandemiläget. Mötesform meddelas på hemsida samt i medlemsmejl 2 veckor före)

17.00

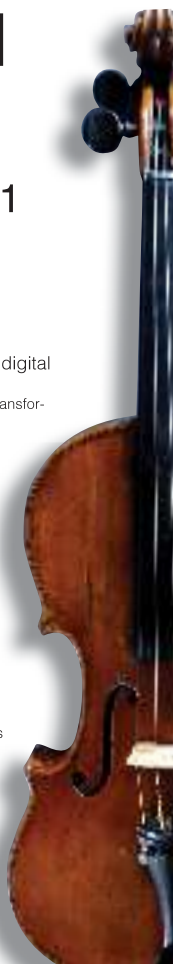
Konsert och danskväll med Kantorns Kapell
(Fysiskt och/eller livesant på Folkmusikföreningen Valshuset hemsida/facebook, beroende på pandemiläget)

Heléne Ingvarsdotter
Ordförande
Smålands Spelmansförbund
073-383 68 49

Mikael Fernholm Paulsson
Ordförande
Folkmusikföreningen Valshuset, Växjö
070-912 23 01

Arr: Smålands spelmansförbund och Folkmusikföreningen Valshuset, Växjö
i samverkan med Blida

Välkomna till årsmöte Folkdansringen Småland-Öland

Hur Videokonferens via plattformen Zoom

Datum Lördag den 27 mars 2021

Tid Tider kommer att anges i kallelsen.

Kallelse och anmälan skickas via E-post till alla föreningar. Finns också på Folkdansringen Småland Ölands hemsida. Information om videomötet skickas till deltagarna i god tid innan mötet.

Tänk på att distriktet behöver ha verksamhetsberättelse och anmälan av ombud till årsmötet senast 1 mars.

KALENDARIUM

27 MARS

Årsmöte

Folkdansringen Småland-Öland

Se annons s. 11

28 MARS

Årsmöte

Smålands spelmansförbund

Se annons s. 11

28 MARS

Årsmöte

Valshuset

Se annons s. 11

28 MARS

Valshuset Konsert och danskväll med Kantorns kapell

Se annons s. 11

SPELFOT - DATUM

Redaktör: Jeanett Rousu,
spelfot.material@gmail.com

Spelfots redaktör förbehåller sig rätten att korta av och redigera insända artiklar. Artiklar och bilder skall vara försedda med namn på skribent respektive fotograf. Spelfot kan publiceras i valda delar på respektive organisations webbsida.

MANUSSTOPP

15 januari
15 april
15 augusti
1 november

BERÄKNAD UTGIVNING

15 februari
15 maj
15 september
1 december

Under Corona-pandemin har tryckeriet korttidspermitterad personal, alltså kan faktiskt utgivningsdatum variera något.

NOTER OCH SKIVOR

Smålands Spelmansförbund har noter och skivor till försäljning. Angivna priser är inkl. moms.

Priser inom parentes är medlemspriser.

Porto och emballagekostnad tillkommer.

Beställningar sändes till:

Heléne Ingvarsdotter,

helene.ingvarsdotter@kalmar.se

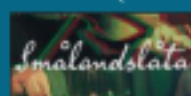
SSF:s plusgiro: 44 80 33-1 Swish: 123 527 8452

Hela sortimentet hittar du på

www.smalandsspelmansforbund.se

SMÅLANDSLÅTAR

Noter 80:- (60:-)
CD 100:- (100:-)

SPELMANSHUMÖR

Peter Pedersen
150:- (150:-)

KÄLLAN I SLAKA

En bok om svensk folkmusik av Marie Länne Persson
200:- (150:-)

SVEN DONATS NOTBOK

Småland 1700-tal
200:- (200:-)

ANDERS LARSSONS NOTBOK

Östergötland 1700-tal
180:- (135:-)

LÅTAR OCH LEKAR

från Väckelsångs socken 80:- (60:-)

20 SMÅLÄNSKA LÅTAR

Arrangerade för fiol och altfiol av Gösta Klemming
80:- (60:-)

NÅGRA SVENSKA FOLKDANSER

samlade av Gösta Klemming
40:- (30:-)

90 SMÅLÄNSKA LÅTAR

ur Gösta Klemmings häften.
CD-box med 3 skivor.
180:- (135:-)

KROKIGA LÅTAR OCH RAKRYGGADE SPELMÄN FRÅN MARKARYD

Av Jeanett Rousu
350:- (320:-)
Bok + CD

SPELMANNEN AUGUST STRÖMBERGS KOMPOSITIONER

Faksimiltryck 50:- (35:-)

ALLSPELSLÅTAR 2013

21 utvalda "vanliga" allspelslåtar 50:- (35:-)

SMÅLÄNSK FOLKTON

53 låtar för 2 fioler ur Lennart Skoglunds notböcker 110:- (80:-)

SMÅ LÄNDERS LÅTAR

Valda låtar ur "Bruna pärmen"
Noter 60:- (45:-)
CD 120:- (90:-)

Spelfot - nr 1 februari 2021

Medlemsblad för Smålands Spelmansförbund och Folkdansringen Småland-Öland

Ansvarig utgivare: Emma Karlsson

Redaktör: Jeanett Rousu. Material sändes till spelfot.material@gmail.com

